Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Hunedoara-Deva

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 37 (719) * joi 10 septembrie 1959 * 8 pagini 30 bani

Aspecte de la vizita conducătorilor de partid și de stat în Regiunea Autonomă Maghiară

In primul clișeu: inalții oaspeți primiți cu flori de către colectiviștii din Nazna.

In al doilea clișeu: seara la Palatul Culturii al orașului Tg. Mureș a avut loc un reușit concert la care și-a dat concursul și grupul de pionieri al Ansamblului secuiesc de stat.

Cîntec pentru partid

Partidului un gînd de mulțumire
acum, la început de an școlar!
El pașii mici, în drum spre fericire,
ni-i duce după cel mai bun orar.

La jocurile de la grădiniță
cu mînă părintească ne-a-ngrijit,
ne-a arătat un drum ca o șuviță
albind în zări, spre traiul fericit.

Din cărți, pe bănci la școală, ne arată
ce este viața, tîlcul ei să-l știm,
și zarea fericirii, luminată,
prin muncă să-nvățăm s-o cucerim.

In drum pe calea nouă, ne-ntreruptă,
el ne deprinde, pe acest meleag,
cu-nflăcărata și măreața luptă
a oștilor luptînd sub roșu steag.

Să nu uităm că-n drum spre fericire
avem în lume cel mai sigur far.
Partidului un gînd de mulțumire
acum, la început de an școlar!

VASILE GHEORGHE

LA INCEPUT DE AN ȘCOLAR

Peste cîteva zile, se deschide noul an școlar. Semnele acestui eveniment se văd din belșug și îmbucurătoare peste tot: în școlile de curînd construite se șterg geamurile, librăriile sînt doldora de manuale școlare și, de la băiețașul dintr-a întîia, care își alege primul ghiozdan, pînă la utemistul din clasa a XI-a, toți cei care vor lua loc în bănci la 15 septembrie sînt emoționați și nerăbdători. Dar nu numai copiii sînt emoționați. Profesorii, părinții, oamenii muncii, văd în deschiderea noului an școlar o sărbătoare și o zi însemnată. Cine, dacă nu oamenii muncii, conduși de partid, pregătesc în fiecare an noi și minunate surprize școlarilor, veghează ca munca de învățătură a sutelor de mii de fii de muncitori, țărani și funcționari să se desfășoare în cele mai bune condiții? Intreaga țară poartă încă semnele marilor festivități închinate celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist. Copiii și o dată cu ei părinții lor, sînt fierbinte recunoscători lui 23 August, partidului. In anii puterii populare, copiii celor ce muncesc au căpătat dreptul de a învăța carte și tot în acești ani, pentru copiii oamenilor muncii s-au ridicat nenumărate școli.

Se cuvine ca nu numai acum, la început de an școlar, să mulțumim din inimă partidului, ci, necontenit, să muncim astfel încît partidul să fie mulțumit de noi.

La chemarea „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!", pionierul răspunde: „Sînt gata întotdeauna!" Gata să muncesc din răsputeri pentru înflorirea patriei mele! Gata să îndeplinesc poruncile partidului! Gata să lupt pînă la jertfă împotriva dușmanilor poporului!

Dar, ca să fii gata întotdeauna, trebuie să te pregătești. Partidul și poporul nostru muncitor au nevoie de muncitori harnici, pricepuți, cu o înaltă calificare profesională în meseriile lor. Și aceasta se învață începînd încă din prima zi de școală. Să învățați de aceea bine de la început, să vă străduiți să obțineți asemenea rezultate încît să dovediți partidului, părintelui drag, recunoștința caldă care i-o purtați pentru minunatele condiții oferite vouă, copiilor, pentru a deveni în viitor, demni constructori ai societății socialiste în țara noastră.

Să învățați bine, copii! Succes în noul an școlar!

IN PRAG DE AN ȘCOLAR

Pregătiri pentru noul an școlar

Dragă redacție,

In vederea deschiderii noului an școlar, în școala noastră s-au făcut pregătiri din timp. Cînd la întoarcerea mea din tabără m-am dus pe la școală, mai-mai să n-o recunosc. Zidarii iscusiți îi schimbaseră fața. Sălile de clasă au fost văruite și ele. Nici noi, pionierii, n-am stat degeaba. Ne-am propus să ajutăm la curățenie. Mai întîi, am șters frumos geamurile și am pus perdeluțe curate, proaspăt călcate. Am aranjat băncile, iar ghivecele cu flori, păstrate de anul trecut, au fost îmbrăcate și ele cu hîrtie colorată. Am ieșit apoi să facem ordine în curte unde am aranjat lemnele, am măturat și am pus pietriș. Școala ne așteaptă acum într-o curățenie și ordine deplină, iar noi abia așteptăm începerea unui nou an de muncă și de bucurii.

Pioniera MARIANA PASCU
raionul 23 August, București

Pentru cei din clasa I-a

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 11 din Ploești își amintesc cu multă plăcere de zilele vacanței, petrecute în tabere, în excursii, la mare. Din timp însă, au venit și au început să se pregătească și pentru începutul noului an școlar. S-au îngrijit de curățenia școlii, de repararea materialului didactic, de aranjarea claselor. In special însă au pregătit primirea noilor școlari, a celor din clasa I-a.

— Să se simtă bine încă din prima zi în școala noastră! au spus pionierii.

— Da, să le facem o primire frumoasă, a întărit președintele unității.

S-au apucat apoi să le aranjeze clasele. Fetele au spălat și au călcat perdelele, au îmbrăcat ghivecele cu flori, au desenat lozinci.

— Eu zic să le pregătim și mici surprize, a propus o pionieră.

— Desigur: un caiet, o pungută cu bomboane. Sînt daruri pe care le putem face singuri, au încuviințat și ceilalți.

— De pe strada mea în clasa I-a vin Cristina și Lenuța, a spus Angela dintr-a VII-a. O să am grijă să-i aduc la școală dimineața. De acum înainte avem acelaș drum.

Pregătirile noastre

(din amintirile unui fost președinte de unitate).

Pregătirea alegerilor noului activ pionieresc era întotdeauna la început de an școlar, obiectivul nostru nr. 1. „Cum să facem ca alegerile să decurgă cît mai bine, să dea rezultatele așteptate?“ ne întrebam noi. Știam, că alegerile noilor active pionierești trebuie să aibă nu numai un caracter festiv ci și unul educativ.

Iată, de pildă, cîteva din acțiunile pe care le-am organizat într-unul din anii trecuți, în perioada pregătirii și desfășurării alegerilor noului activ pionieresc.

Mai întîi, ne-am hotărît să întîmpinăm aceste alegeri fără a ne întrerupe obișnuitele activități pionierești, ci, dimpotrivă, străduindu-ne să le intensificăm. Rezultatul? In cinstea alegerilor, noi am colectat cu 500 kg mai mult fier vechi decît promiseserăm, pionierii din detașamentul 5 au executat o admirabilă machetă a școlii, cei din detașamentul 3 au adus la colțul viu doi arici și o șopîrlă, fetele din detașamentul 2 au îmbrăcat, în taină, toate ghivecele din clasele școlii în hîrtie creponată — și așa mai departe.

Apoi, în perioada pregătirii alegerilor, am invitat tineri muncitori utemiști, care fuseseră pionieri în unitatea noastră. Ei ne-au povestit o mulțime de lucruri interesante din istoria unității noastre

N-am uitat, în acele zile, nici să organizăm și o mică expoziție. Aici au fost expuse cele mai reușite obiecte lucrate de micii noștri tehnicieni, roade de pe lotul școlar, ierbarele, insectarele și colecțiile de pietre alcătuite în timpul vacanței precum și trofeele obținute de sportivii unității

Desigur însă, nu toate realizările noastre puteau fi înfățișate prin această expoziție. De aceea, am expus pe un panou special jurnalele de zi ale detașamentelor, deschise la paginile cele mai semnificative. Tot aici am făcut loc și unor cifre care exprimau succesele noastre la învățătură.

In acest timp, în toate detașamentele se învățau noi cîntece pionierești și poezii închinate patriei și partidului nostru, care aveau să alcătuiască micul program artistic de la sfîrșitul fiecărei adunări de alegeri. Cît despre brigada artistică de agitație a unității, ea se pregătea și mai serios, repetînd un nou program. Inspirat din activitatea noastră din anul trecut și din vacanță, el urma să fie reprezentat la sfîrșitul adunării de alegeri pe unitate.

In sfîrșit, la gazeta de perete a unității apăruseră datele exacte de ținere a alegerilor la grupe, detașamente, unitate. Mai mult: în fiecare clasă se afișaseră aceste date, defalcate pentru grupele și detașamentul respectiv. De asemenea, pe coridoare, în sălile de curs, existau afișe care-i îndemnau pe pionieri să se pregătească temeinic în vederea propunerilor pentru programele de activități ce aveau să le facă în adunările de alegeri, să se gîndească bine la cei pe care urmau să-i propună în colectivele de conducere.

Astfel pregătite, alegerile noului activ pionieresc s-au desfășurat bine, într-un chip interesant și educativ, dînd un nou avînt activității noastre.

SANDU ALEXANDRU

Din viața pionierească

Viitorul elev Dihor Eugen și-a cumpărat abecedar și tare îi e frică să nu-l murdărească. El l-a rugat pe vecinul său, pionierul Căpățînă Constantin din clasa a VII-a să-i îmbrace abecedarul sau măcar să-i arate lui cum se îmbracă.

Tovarăși instructori de detașamente și instructori superiori!

Tovarăși pionieri din colectivele de conducere ale detașamentelor și unităților!

In vederea pregătirii și desfășurării alegerii noilor active pionierești și a alcătuirii programelor de activități, studiați cu atenție documentele Plenarei a V-a a CC al UTM și „Instrucțiunile cu privire la pregătirea și desfășurarea adunărilor pentru alegeri în organizația de pionieri".

Scrieți redacției despre modul cum decurge pregătirea desfășurării alegerii noilor colective de conducere ale detașamentelor și unităților voastre!

VIITORII PIONIERI

O dată cu sfîrșitul vacanței, școlarii din clasa a doua pășesc mîndri în clasa a treia. Fiecare a împlinit, sau e pe cale să împlinească vîrsta de 9 ani. La această vîrstă, dacă întrunesc și celelalte condiții (să fie exemplu la învățătură, să respecte disciplina școlară, să aibă o comportare corectă oriunde s-ar afla) ei pot deveni, așa cum prevede Regulamentul organizației de pionieri din R.P.R., pionieri. Avem de-a face, deci, cu viitorii noștri tovarăși de unitate. Ca atare, se cade să ne gîndim serios încă de pe acum la felul în care cei mai buni dintre ei trebuie pregătiți pentru a primi cravatele roșii. Desigur, nici pînă acum nu ne-au fost străini: de multe ori i-am învățat jocuri noi și interesante, cîntece. De aceea, prima noastră grijă va fi să strîngem și mai mult aceste legături, să ne apropiem și mai mult de ei. Din ce în ce mai des, vom merge în pauze în clasa lor, interesîndu-ne de problemele pe care le au, de ceea ce-i preocupă. Vom căuta să dăm răspuns numeroaselor și variatelor lor întrebări, le vom recomanda cărți potrivite cu vîrsta lor. Apoi, vom avea grijă ca la anumite acțiuni de muncă patriotică, potrivite de asemenea vîrstei lor, să-i chemăm cu noi, să muncim împreună. Cunoscîndu-i îndeaproape, îi vom invita la Camera pionierilor unde din timp în timp le vom face cunoscut conținutul Regulamentului organizației de pionieri din R.P.R., le vom vorbi despre patria noastră, despre partidul nostru, despre cravata roșie, despre drepturile și îndatoririle pionierilor. Procedînd astfel, vom reuși să pregătim temeinic clipa în care cei mai buni școlari din clasa a treia, vor cere, emoționați, să fie primiți în organizație de pionieri.

In sprijinul participanților la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri

Antrenați în concursurile tradiționale ale organizației de pionieri, micii naturaliști, micii tehnicieni, participanții la concursul cultural-artistic, etc., din unități și detașamente trebuie să se bucure necontenit de sprijinul activelor pionierești. Ajutîndu-i, le veți fi de folos în activitate, veți reuși — și acesta e lucrul cel mai important — să atrageți tot mai mulți pionieri în activitățile respective.

Unul din mijloacele prin care puteți face acest lucru este și gazeta de perete. Printre alte articole cu diferite preocupări care apar aici, mai pot fi publicate alternativ și:

— sfaturi în privința lucrărilor curente de pe lotul școlar și a creșterii animalelor mici;

— scheme de aparate și unelte care pot fi executate de micii tehnicieni;

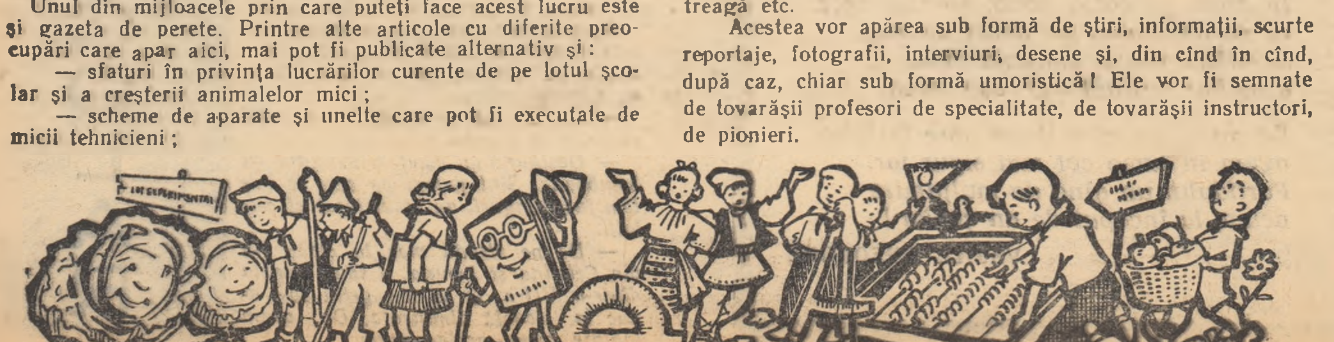
— îndrumări în direcția activității cultural-artistice;

— discuții, păreri ale pionierilor despre cum se desfășoară în unitate concursurile tradiționale;

— portretele celor mai buni, mici naturaliști, mici tehnicieni etc. din unitate;

— articole și informații despre realizările tehnico-științifice și agro-zootehnice din țara noastră și din lumea întreagă etc.

Acestea vor apărea sub formă de știri, informații, scurte reportaje, fotografii, interviuri, desene și, din cînd în cînd, după caz, chiar sub formă umoristică! Ele vor fi semnate de tovarășii profesori de specialitate, de tovarășii instructori, de pionieri.

Joc — Litera „interzisă“

Numărul jucătorilor este de cel mult 10 persoane. Unul din ei este numit conducător. Conducătorul le pune jucătorilor, pe rînd, întrebări simple. De exemplu: „Unde ai fost azi dimineață?“, „Ce ții în mînă?“, „Ce dată avem astăzi?“ etc. Cel care este întrebat trebuie să dea un răspuns prompt și bine gîndit, dar trebuie să evite în cuvintele care formează răspunsul litera care, conform înțelegerii, este considerată „interzisă“.

Să presupunem că litera interzisă este „o“.

— Unde ai fost azi dimineață? întreabă conducătorul. Nu-i voie să răspunzi: „La școală“; trebuie să alegi un răspuns care să nu conțină litera „o“. De exemplu, poți să spui: „In clasă“.

Dar nu ai voie să te gîndești mult. Cel care n-a răspuns imediat sau a întrebuințat litera interzisă, este pus să conducă. Jocul începe din nou.

Jocul mai poate fi complicat stabilindu-se 2 litere „interzise“ — o vocală și o consoană. Este clar că în cazul acesta se cere jucătorilor și mai multă atenție. Răspunsurile lor vor fii mai lungi și mai complexe, iar jocul va deveni mai vesel și mai interesant.

Toți într-a V-a!

Cu patru ani în urmă, la Școala de 7 ani din comuna Bujoreni, raionul Rîmnicu Vîlcea, în clasa I-a s-au înscris 20 de elevi și, anul acesta, aceiași pionieri douăzeci s-au prezentat la examenul de absolvire a celor patru clase. Bineînțeles, cu toții sînt mai înalți, mai siguri de ei.

Primele examene, primele emoții... Cu mult timp înainte se pregătiseră ei pentru evenimentul acesta. Au organizat grupe de învățătură, recapitulări, discuții...

Pe Ionel Budeanu l-a ajutat Olimpia, și notele lui de 5 și 6 s-au schimbat în 8, 9 și chiar 10. Și Olga avea note slabe dar, zile în șir, a repetat împreună cu Traian și Ionel, astfel că și notele ei s-au îndreptat.

La examen au venit cu toții bine pregătiți. Pionierii clasei a IV-a au absolvit numai cu note bune. 11 dintre ei au luat numai 8, 9 și 10.

Au trecut și emoțiile examenelor, au trecut și zilele vacanței. Unii dintre ei au fost plecați în tabere, alții, cu părinții la odihnă. S-au regăsit acum, înaintea deschiderii cursurilor. Cu toții s-au înscris în clasa a V-a.

Toți cei dintr-a IV-a sînt acum în clasa a V-a.

„Tot împreună vom absolvi și clasa a VII-a" — au spus ei.

Desigur, aceasta nu este greu acum, cînd partidul le pune la îndemînă cele mai bune condiții de viață și învățătură, cînd părinții lor lucrează în gospodăria agricolă colectivă și cînd singura grijă a lor, a copiilor, este aceea de a învăța.

E. CIRMACIU

Și Petrișor e în clasa a VI-a

„Pionier conștiincios, cu note bune, disciplinat, bun coleg". Cu aceste calificative, a trecut Petre Fircă în clasa a V-a. A început noul an școlar cu materii noi, cu profesori mulți. De aceea, lui Petrișor i s-a părut cam grea clasa a V-a și a început să învețe din ce în ce mai puțin. S-a împrietenit apoi și cu Zidaru Ion, Dumitru Marin, băieți cam certați cu școala. Apoi a început să ia note slabe, pe care nu se mai străduia să le îndrepte. Așa s-a făcut că, pe trimestrul II, a rămas corigent la cîteva materii.

— Bine, măi Petrișor, ești pionier, ne faci de rîs, ce-ai de gînd? i-au spus pionierii într-o adunare.

— E greu să mă îndrept la atîtea materii acum, le-a răspuns el descurajat.

— Sigur că e greu, dacă ai să-ți pierzi timpul în continuare cu „prietenii" tăi de la care n-ai ce învăța!

— Să învățăm împreună, ca și pînă acum, și-a călcat pe inimă colegul său Niculescu Petre, care se certase cu Fircă tocmai din cauza acelor prieteni".

Și Petrișor a început să lucreze serios. Ajutat de Niculescu, se străduia să învețe cît mai temeinic. S-a îndreptat astfel la multe materii, iar pentru vară n-a mai rămas corijent decît la franceză.

— Mi-e greu să pronunț, citesc atît de prost! se văita Petrișor. Dacă nu iau corijența la toamnă?

— Să vii la tabăra locală în vacanță. O să te ajutăm pe rînd, l-au încurajat pionierii.

Și într-adevăr, în zilele cînd nu plecau pe cîmp la spice, sau la pădure, în excursie, așa cum hotărîseră, prietenii îl ajutau.

În cele din urmă iată că la examenul de corijență aproape că n-a avut emoții. Cu glas limpede și sigur, Petrișor a citit și a tradus textele care înainte i se păreau de neînțeles. Acum este în clasa a VI-a și știe că aceasta o datorează și prietenilor lui, adevăraților lui prieteni.

VIN ZILELE DE ȘCOALA

Vin zilele de școală. Nostalgia ultimelor clipe de vacanță se pierde în freamătul și bucuria pregătirilor pentru începerea noului an școlar. Manuale noi, uniforme școlare... Acestea din urmă mai ales pentru cei care s-au grăbit să crească în vacanță și nu le mai încap uniformele de anul trecut! Pioniera Marieta Urlățeanu, de la Școala nr. 24-Tunari poate recunoaște acest lucru. Și-a cumpărat o uniformă nouă. Oglinda magazinului „Trei Ursuleți" arată cu prisosință frumusețea uniformei. S-o porți sănătoasă, Marieta! Și voi, Trifu Aneta și Doinița, la fel! V-ați ales uniforme minunate. Oare v-ați cumpărat și cărți? Poate că înainte de a veni să cumpărați uniformele ați stat și voi la librărie, ca pionierii Petrescu Victor de la Școala nr. 99-Foișor, Mihăilescu Florența de la Școala nr. 62 sau atîția alți pionieri și școlari.

Plăcut lucru e să-ți cumperi manuale noi, să faci cunoștință cu noi materii pe care le vei studia. Anul trecut ai învățat aritmetică. Anul acesta faci cunoștință cu geometria și algebra. Anul trecut ai învățat limba romînă. Acum vei învăța limba rusă, franceză. Vei putea corespunda cu prietenii tăi, pionierii din Uniunea Sovietică, chiar în limba lor...

Dar dacă pentru școlarii mai mari e o bucurie să-și cumpere cărți, pentru cei mici, care intră în clasa I-a, vă închipuiți ce înseamnă abecedarul, prima lor carte, primul pas către lumină. L-am privit pe Victor Ilie, un prichindel de numai o șchioapă, cu cîtă bucurie și-a primit abecedarul din mîinile tovarășei vînzătoare și cu ce emoție l-a deschis!! Am privit-o pe Negrutiu Adriana; ce mîndră și-a pus cărțile noi în ghiozdanul nou-nouț!

Zilele acestea pline de freamăt, de griji și emoții se răsfrîng și asupra celor mai mici. Buda Livia are numai 4 ani, dar a vrut neapărat și ea un abecedar!

Și, în timp ce mămica stă să i-l cumpere, ea, cuminte, se uită într-o carte cu poze mari și colorate.

Cărți, caiete, uniforme noi, școli noi. Cîte daruri pentru copii. O școală nouă la Floreasca, una pe bulevardul 1 Mai, una în Drumul Serii, alta în Mihai Bravu... Zeci de școli cu clase mari, luminoase, clase cu parchetul ca de chihlimbar, cu băncile abia ieșite din mîna meșterilor tîmplari. Școli unde sute de copii vor învăța carte, școli pentru care sute de copii mulțumesc partidului, așa cum se cuvine pentru toate aceste daruri și pentru întreaga grijă cu care-i înconjoară și le încălzește copilăria.

IOANA TOMA

INTILNIRE DUPA VACANȚA

Astăzi, în locuința familiei Furtună e veselie. Totul strălucește de curățenie, iar pe masă, ca niște soli ai locurilor de odihnă, stau buchete de flori aduse tocmai de la Valea Mare și Tușnad. In aceste locuri minunate și-au petrecut vacanța și concediul de odihnă membrii familiei Furtună. Victorița și Cornel au fost la tabăra pionierească din Valea Mare, iar mama lor, la casa de odihnă din Tușnad. Și iată că acum s-au întîlnit acasă. Stau în jurul mesii și fiecare povestește despre condițiile minunate pe care le-au avut acolo, despre ceea ce a creat partidul oamenilor muncii, copiilor, familiei lor.

— De-ai ști, mamă, spune Victorița — ce tabără minunată am avut, ce multe cărți am citit, cîte excursii am făcut. Am învățat atîtea... Acum, cînd sînt în clasa a V-a, pionieră cu experiență cum s-ar zice, vreau să organizăm și noi, în detașamentul nostru, multe acțiuni învățate în tabără.

— Dar eu în tabără m-am făcut mai mare, m-am îngrășat cu două kilograme! se laudă mezinul Cornel.

— Și eu cu trei, adaugă mama. Acum, sănătoși, odihniți, ne întoarcem fiecare la locul nostru de muncă. Eu la fabrică, voi...

— Noi la școală... Și să vezi că anul acesta nu mă mai mulțumesc cu premiul II — zice Victorița. Vreau să fiu prima, ca tine, mamă!

— Și eu am să învăț mai bine. Apoi, am să citesc numai cărți de povești groase, acum sînt în clasa a II-a!

— Anul acesta, copii, să fim cu toții primii! Voi la școală, eu la fabrică. Să mulțumim astfel partidului care a creat familiei noastre o viață atît de frumoasă.

GETA COSTIN

La cererea cititorilor noștri publicăm mai jos adresele unor pionieri de peste hotare

СССР — Л. ССР
г. Каунас — 14
ул. Чернаховскио № 33
кв. 1
Дементавичюс Витас

Filatelist. Dorește să facă schimb de mărci poștale sau etichete.

★

D.D.R.
Heidrun Kummer
Hinternah (Bez. Suhl)
Springelbacherweg
nr. 10

E în cl. a VI-a și dorește să poarte corespondență cu o fetiță din R.P.R. Il interesează ilustrate cu actori de cinema și mărci.

★

Maria Totkova
Bratislava —
Kalinovo nam. c 2
C.S.R.

Are 14 ani și colecționează ilustrate cu artiști de cinema și mai ales dorește vederi cu aspecte din R.P.R.

★

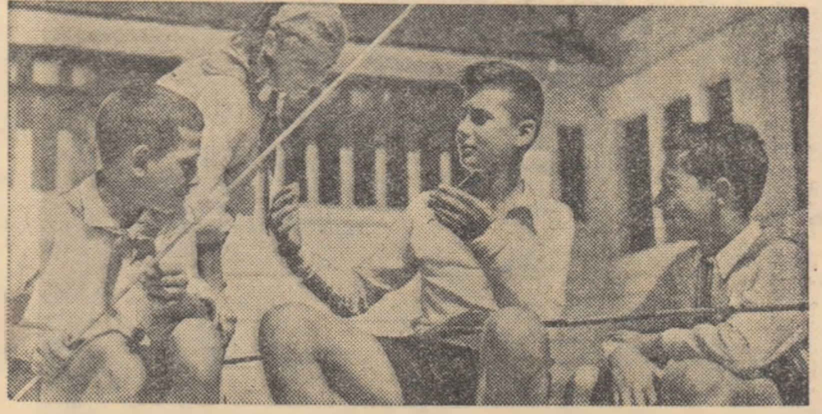
Н. Р. България
г. Плевен
ул. Сан-Стефано № 108
Надка Златкова

E în clasa a VI-a și vrea să facă schimb de experiență prin corespondență despre problemele activității pionierești.

După minunatele zile ale vacanței

Vacanța e pe sfîrșite. Tot mai mulți elevi și pionieri se întorc din tabere, de la munte sau mare, unde și-au petrecut minunatele zile de vacanță.

In aceste zile, înainte de începerea anului școlar, ei se întîlnesc la școală. Aici se interesează despre data cînd vor veni la școală, de ce manuale au nevoie, discută despre vacanță...

Astăzi e mare veselie în curtea Școlii de 7 ani nr. 176. Aci s-au întîlnit mai mulți pionieri din detașamentul nr. 4. Pioniera Gheorghiu Georgeta a venit, în rucsac, cu o bogată colecție de roci. Vedeți? Acestea sînt adunate din părțile Sibiului, de pe vîrful Bătrîna și, credeți-mă, n-a fost ușor spune Georgeta (foto 1).

In jurul pionierei Șerbănescu Mariana s-au adunat să asculte peripețiile ei din tabăra de la Predeal unde a stat 21 de zile. A făcut excursii la Omul, Babele, a văzut veverițe și îi pare tare rău că nu a putut prinde una măcar pentru colțul viu al școlii. (foto 2).

Herovik Gheorghe e un pescar cu renume, a fost la Onești și a pescuit în Trotuș pește, uite, așa de mare. Colegilor săi nu prea le vine a crede: spune prea multe minunății! (Foto 3).

Foto reportaj — GRIGORE PREPELIȚA

ŞCOALA ŞI UZINA

Intr-o zi, micuţa mea prietenă m-a întrebat:

— Ce înseamnă pentru tine o şcoală?

— O şcoală pentru mine înseamnă un loc drag, unde deprinzi dragostea de muncă, de învăţătură, unde legi primele prietenii, unde întîlneşti primul colectiv.

— Dar o uzină? insistă mica mea interlocutoare.

— O uzină?... Este altceva. Adică, un colectiv puternic, hotărît, cu mulţi tovarăşi, care ori de cîte ori ai nevoie te ajută. Este locul unde înveţi viaţa, unde înveţi ce înseamnă să fii om. Am înţeles nedumerirea prietenei mele şi m-am hotărît să-i dau neapărat un exemplu pentru a mă înţelege mai bine. Am fost de curind la Cluj unde am vizitat o şcoală şi o uzină. Şcoala — este „medie nr. 10" iar uzina, — „Atelierele C.F.R.-16 Februarie". Am stat de vorbă mai întîi cu instructoarea superioară Elena Moraru, de la care am aflat mai multe lucruri. De exemplu, că Atelierele C.F.R. au în grijă, Şcoala medie nr. 10. Din această cauză, şcoala face excursii cu trenul pe distanţe lungi, s-au vizionează filme în sala de proiecţie a atelierelor.

De 16 Februarie — anul trecut, — pionierii din Şcoala medie nr. 10 s-au dus la Ateliere, au prezentat un program artistic şi au felicitat pe muncitorii fruntaşi.

Dar numai atît?

Ioan Gîrbu din clasa a VII-a era un elev slab la învăţătură. Chiar foarte slab. In schimb, din atelierul de strungărie îl scoteai foarte greu. Odată, instructorul de pionieri Iulian Cenan — muncitor în secţia a treia strungărie a Atelierelor — l-a luat de o parte pe Gîrbu şi l-a întrebat dacă-i plac muncitorii. Entuziasmat, Gîrbu i-a răspuns:

— Oho? Şi încă foarte mult!

— Bine, dar vezi, ei se străduiesc ca la locul lor de muncă să facă totul. Tu ce faci la locul tău de muncă, adică la şcoală? Stai prost de tot cu materia.

A rămas băiatul pe gînduri. S-a ruşinat foarte tare şi şi-a pus în gînd să înveţe, să poată promova. Iar apoi... apoi va veni aici, la ateliere... Ba nu... mai întîi la şcoala profesională. Aşa s-a şi întîmplat. Gîrbu a trecut clasa, iar acum este elev la şcoala profesională care-l va duce acolo, la ateliere, unde a înţeles pentru prima oară că munca trebuie preţuită. Şi-a mai înţeles ceva: frumuseţea, dîrzenia muncitorului. Şi asta i-a plăcut foarte mult...

Ce înseamnă împreună şcoala şi uzina?

Dacă îi veţi întreba pe pionierii Liliana Lupu, Doina Zainea, Lucia Sabău, Adrian Pop, ce a însemnat pentru ei şcoala şi uzina, vă vor răspunde: aplicarea în practică a lecţiilor predate în atelierele şi laboratorul de chimie al Atelierelor C.F.R. 16 Februarie. Dar nu numai atît: şcoala, împreună cu uzina, au făcut din pionierii noştri primii purtători ai carnetelor roşii de utemişti.

Şi acestea la un loc, înseamnă că şcoala, împreună cu uzina, ne călăuzesc paşii către muncă şi către o viaţă cinstită.

ELENA SCHIBINSCHI

Interviu cu fruntaşii recoltelor bogate

De curînd, în pragul marii sărbători de la 23 August, gospodăria de stat „Partizanul"-Dragalina din regiunea Bucureşti, a fost decorată cu Ordinul Muncii cl. I-a. Cu acest prilej am făcut o vizită fruntaşilor recoltelor bogate, unde am stat de vorbă cu tovarăşul Triţă Făniţă, directorul gospodăriei de stat „Partizanul"-Dragalina.

— Ce ne puteţi spune despre recolta din anul acesta?

— *O recoltă bogată, atît la grîu cît şi la celelalte cereale. De pe cele 4.328 ha semănate cu grîu am obţinut cîte 2.304 kg la hectar, adică cu mai bine de 250 kg grîu la hectar faţă de anul trecut, ceea ce ne-a dat posibilitatea să livrăm statului, peste plan 3.000 tone grîu.*

— Cum de a fost posibilă realizarea unei asemenea recolte bogate?

— *Aceasta se datoreşte în primul rînd folosirii unei agrotehnici superioare. Tractoarele au tras brazdă adîncă, n-au zgîriat pămîntul, încît firul de grîu a avut destulă apă în „rezervoarele" din brazdă. Să tot crească şi să rodească din plin. Cît vrabia s-a făcut spicul de grîu. Oamenii noştri... oameni de nădejde! Bunăoară... cei din brigada comunistului Şerban Gheorghe. De pe suprafaţa experimentală de o sută de hectare au reuşit să obţină producţia record de 4.200 kg grîu la ha!*

Dincolo de ferestrele sediului gospodăriei am zărit lunecînd la orizont, pe deasupra miriştilor nesfîrşite, silueta unui avion, lăsînd în urmă o pulbere de aur.

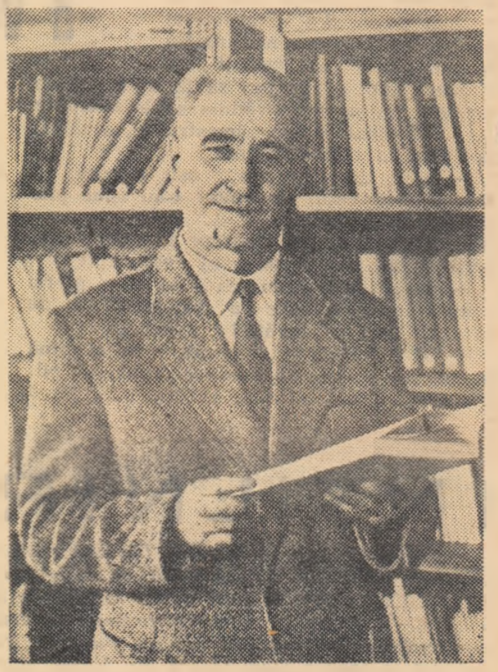
— Cu asemenea mijloace moderne, nu-i de mirare că se obţin recolte bogate.

— *De bună seamă, avioanele utilizate în agricultură ne sînt de mare ajutor. Ele împrăştie îngrăşămintele chimice pe cîmp. Acum, tocmai pregătim terenul pentru arăturile de toamnă. Vrem ca la anul să scoatem o recoltă de grîu şi mai mare: în medie 3.000 kg la ha. Acesta e angajamentul luat de noi la consfătuirea cu lucrătorii din gospodăriile de stat, ţinută zilele trecute la Bucureşti.*

Ne-am despărţit de gospodarii din Dragalina cu convingerea că ei, fruntaşii recoltelor bogate, ştiu să-şi ţină cuvîntul. Dovadă? Gospodăria de stat „Partizanul"-Dragalina e fruntaşă pe ţară! La loc de cinste, în sediul gospodăriei lor, străluceşte Ordinul Muncii cl. I-a.

AL. PROFIRIU

După o jumătate de veac...

Cînd a păşit pentru prima oară în „şcoala" în care trebuia să-i înveţe pe copiii clăcaşilor din Perieţii de Sus, un cătun de pe lîngă Slatina, învăţătorul Voicu Popescu şi-a dat seama, încă o dată, că nu scăpase de sărăcie. Vorbele răutăcioase pe care i le spusese cîndva secretarul şcolii normale, îi reveniră din nou în minte: „Cărţi nu ai, la orele de muzică vii fără vioară, ba mai umbli şi rupt în coate! Visele lui de tînăr învăţător se spulberaseră, cu atît mai mult cu cît casa mohorîtă ce servea drept şcoală primară în cătunul unde fusese numit învăţător, aducea aidoma la înfăţişare cu cocioaba în care copilărise el: alcătuită din bîrne şi învelită cu coceni de porumb. Fumul din vatră se ridica direct în acoperiş. Copiii, veşnic erau cu ochii înroşiţi de fum.

Învăţătorul Voicu Popescu găsise în Perieţii de Sus aceeaşi neagră mizerie ce se afla şi în satul lui, în Bălteni. Aceeaşi sărăcie ce bîntuia peste tot în anii aceia de după primul război mondial. O dorinţă fierbinte îi umplea însă sufletul: să lumineze mintea copiilor, să-i înveţe buchea cărţilor. Acolo, lîngă lumina opaiţului cu gaz, mai puternică ardea lumina dragostei lui pentru micuţii cu picioarele goale, ardea ura împotriva stăpînilor.

O dată cu eliberarea, s-a schimbat şi viaţa învăţătorului Voicu Popescu. Prieten al celor năpăstuiţi altădată, el însuşi fecior de clăcaş, a intrat deîndată în rîndurile purtătorilor stindardului purpuriu, în rîndurile comuniştilor. Astfel, în 1945, a devenit membru de partid. Sora lui, Ioana, a fost printre cei dintîi care acum zece ani au intrat în gospodăria colectivă. De bună seamă că fratele ei, învăţătorul, i-a arătat calea către belşug şi bunăstare.

Pe învăţătorul Voicu Popescu, cel care cu aproape o jumătate de veac în urmă poposise tînăr în cătunul acela de lîngă Slatina, l-am găsit la Şcoala medie „I. L. Caragiale" din Capitală, unde are acum catedră, cu părul albit, dar cu privirea ageră luminoasă. Urca lespezile de piatră ale şcolii, înconjurat de şuvoiul copiilor gălăgioşi şi veseli.

— De două ori sînt mulţumit, ne-a mărturisit el, îmbrăţişînd copiii cu privirea blîndă. Că-i văd fericiţi, învăţînd în condiţii minunate, cum nici n-au visat părinţii lor, şi că... şi eu, am fericirea să-mi odihnesc bătrîneţele într-o casă frumoasă, cum n-am visat măcar pe vremea cînd trăiam în cocioaba înegrită de fum. De curînd, am primit un apartament în blocurile din Floreasca. Acolo unde în vara aceasta s-au ridicat şi două şcoli de toată frumuseţea.

O mulţumire profundă se citea în privirea vrednicului învăţător, luminîndu-i faţa. Mulţumirea viselor împlinite, recunoştinţa lui fierbinte faţă de partid.

AL. DINU IFRIM

Bucureştiul, de la a cărui întemeiere se împlinesc 500 de ani, devine cu fiecare zi tot mai înfloritor. Iată, în fotografie, un nou bloc de locuinţe înălţat de curînd pe B-dul 1848.

reportaj · ştiinţă · informaţii · NOUTĂŢI TEHNICE · reportaj · reportaj · ştiinţă · infor

Tîrgul de la Leipzig

O contribuţie la dezvoltarea comerţului internaţional

Voi ştiţi, dragi pionieri, că în fiecare toamnă la Leipzig (R.D. Germană) are loc un tradiţional Tîrg internaţional de mostre. Şi în anul acesta între 30 august şi 6 septembrie, pe străzile Leipzigului au fluturat steagurile ţărilor participante la acest tîrg. De data aceasta ele au fost mult mai numeroase: 45 de state faţă de 36 cîte au participat anul trecut.

Tîrgul internaţional de mostre de la Leipzig a adus o însemnată contribuţie la dezvoltarea comerţului între ţări, iar varietatea mărfurilor de larg consum a arătat încă odată posibilitatea şi necesitatea întrecerii paşnice între state.

Dezvoltarea nestingherită a comerţului internaţional constituie un mijloc de seamă pentru apropierea între state, în spiritul coexistenţei paşnice.

Vă spuneam mai înainte că anul acesta au participat 45 de ţări. Un loc de frunte l-au ocupat exponatele ţărilor socialiste care au stîrnit un deosebit interes în rîndul vizitatorilor. U.R.S.S. — de pildă, prezintă peste 6.000 de exponate printre care cele mai noi tipuri de televizoare şi aparate de radio, aparate de fotografiat, obiecte de artă populară, blănuri etc. Cu standuri bogate de produse ce s-au distins prin calitatea lor, au fost prezente la tîrg şi R.P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R.P. Polonă etc.

Alături de pavilionul Uniunii Sovietice s-au aflat şi standurile R.P. Romîne. Chiar de la intrare, privirile vizitatorilor erau atrase de produsele industriei noastre uşoare — încălţăminte, articole de marochinărie, produse textile, produse chimice, farmaceutice etc. Iată ce a scris Gockeritz, ţăran din gospodăria colectivă „Walter Ulbricht" din Gerbstandt (R.D. Germană) şi cîţiva tovarăşi de-ai săi, în cartea de onoare: „Am vizitat expoziţia romînească şi ne-am dat seama de marele progres obţinut de poporul romîn în domeniul economic. Dorim poporului romîn mult succes în construirea pe mai departe a socialismului". Numeroase impresii asupra standurilor noastre au mai fost consemnate şi de către alţi cetăţeni din R.D. Germană precum şi de către vizitatori din Cehoslovacia, China, Islanda etc.

La 2 septembrie, standurile R.P. Romîne au fost vizitate şi de delegaţia sovietică aflată la Tîrgul internaţional de la Leipzig. Oaspeţii au privit cu atenţie exponatele şi au apreciat atît modul lor de prezentare cît şi calitatea unor mărfuri fabricate în ţara noastră, interesîndu-se şi de o serie de produse ale industriei noastre uşoare.

Ziarul „Neues Deutschland" din R.D. Germană vorbind despre mărfurile prezente la Tîrgul internaţional de mostre de la Leipzig scrie: „Dintre exponatele R.P. Romîne te cuceresc în mod deosebit mobila modernă, stofele de înaltă calitate, precum şi conservele".

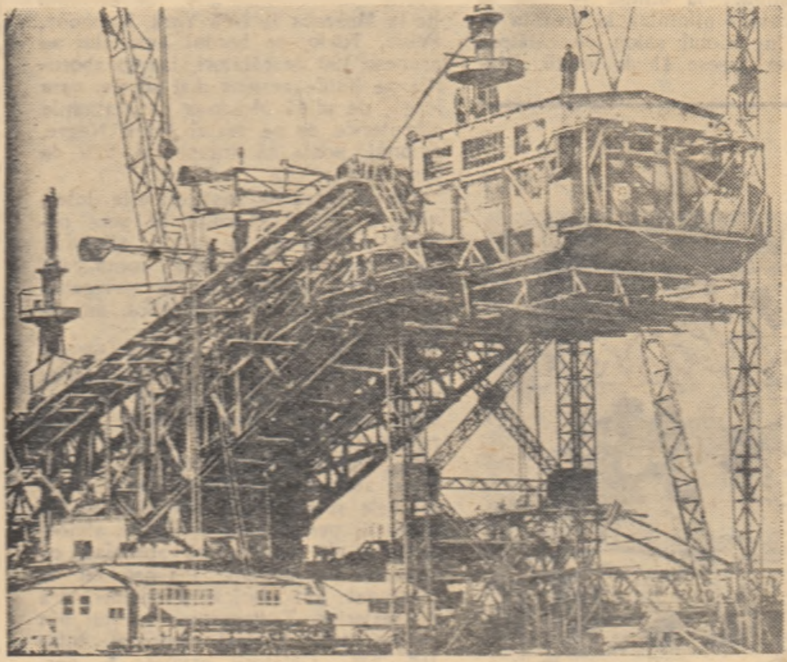
Tîrgul internaţional de toamnă de la Leipzig a adus şi în acest an un aport însemnat la dezvoltarea comerţului internaţional şi a colaborării între state.

Din ţările socialismului

1 — Nina Sazonova, tînăra pe care o vedeţi în fotografia de faţă este una dintre cele mai talentate eleve ale Şcolii populare de artă din Semenovsk. Iat-o la una din lecţiile practice, înfrumuseţînd cu măiestrie un vas de ceramică

2 — Gigantul din fotografie, nu e altceva decît un puternic... escavator. Construit în R. D. Germană, escavatorul acesta e destinat exploatărilor miniere de suprafaţă.

RADIO GLOB

În curînd spărgătorul de gheaţă atomic „Lenin" va pleca în prima sa cursă. În zilele următoare această navă amiral a flotei sovietice de spărgătoare de gheaţă va trece prin încercările din larg. Echipajul este compus din marinari cu experienţă în navigaţia polară. Spărgătorul de gheaţă atomic „Lenin" va fi condus de căpitanul Pavel Ponomarev care a fost căpitan al spărgătoarelor de gheaţă „Krasin" şi „Stalin".

În cursul unui an — din iunie 1958 pînă în iunie 1959 — în spitalul din oraşul Durban — Uniunea Sud Africană — au fost internaţi 1617 copii africani bolnavi din cauza subalimentaţiei.

La expoziţia „Rominia pe drumul socialismului" din parcul „Gorki" din Moscova, a avut loc zilele trecute o emoţionantă întîlnire a membrilor delegaţiei A.R.L.U.S. cu pionierii din şapte şcoli membre colective ale Asociaţiei de Prietenie Sovieto-Romînă. Tovarăşa Maria Groza, secretară a Comitetului Naţional al Femeilor din R. P. Romînă, a vorbit pionierilor sovietici despre viaţa nouă a copiilor şi tineretului din Republica Populară Romînă.

UN DAR DE NEUITAT

In oraşul Osaka din Japonia este un club al copiilor. Directorul acestui club s-a adresat tov. N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice, cu rugămintea de a face cunoscut copiilor japonezi jocurile copiilor sovietici precum şi modul cum ei întîmpină sărbătoarea Anului Nou. Ca răspuns la această rugăminte, tov. N. S. Hruşciov a trimis pentru micii membri ai clubului două lăzi mari cu jucării. Printre daruri sînt frumoase jucării din lemn, jucării pentru pomul de iarnă, albume, tablouri.

Copiii japonezi au primit cu multă bucurie darul conducătorului guvernului sovietic.

Atlasul pionierului

SPANIA

Spania, ţara care ocupă locul întîi în lume în cultura măslinilor, locul al doilea în recolta portocalilor, ţara cu numeroase şi bogate zăcăminte minerale (mercur, volfram, uraniu, plumb, sulf etc.) este totuşi o ţară săracă. Au sărăcit-o capitaliştii străini, americani şi englezi, au sărăcit-o marii moşieri şi capitalişti spanioli care au aservit economia Spaniei intereselor monopolurilor străine. Agricultura, care ocupă un rol de frunte în economia ţării, este foarte înapoiată. Un tractor revine la 2.600 hectare de pămînt iar recoltatul grînelor se face cu coasa; 75 de moşieri posedă 1.125.000 hectare de pămînt în timp ce 3.700.000 de ţărani sînt lipsiţi de mijloace de existenţă; 60 la sută din bugetul statului se cheltuieşte pentru nevoile militare şi pentru poliţie, 30 la sută pentru aparatul de stat fascist şi doar 1 la sută prevăzut pentru agricultură.

Cum de-a ajuns Spania într-o asemenea situaţie? Răspunsul la această întrebare ne este dat de evenimentele petrecute de-a lungul anilor în această ţară. Istoria poporului spaniol este zbuciumată. Numeroase au fost răscoalele şi revoltele populare împotriva claselor dominante. În focul acestor lupte s-a creiat în aprilie 1920 Partidul Comunist care a luat conducerea luptei eroice a proletariatului spaniol.

Au urmat ani grei de lupte duse de anti-fascişti împotriva forţelor reacţiunii interne şi internaţionale. Elemente trădătoare au predat totuşi Spania în miinile fasciştilor. În martie 1939 Franco s-a proclamat dictator absolut. Tribunalele militare condamnau în medie cîte 400 de oameni pe zi, mii de patrioţi au fost impuşcaţi fără cercetări şi fără judecată. Numărul arestaţilor era aşa de mare încît mănăstirile şi chiar arenele pentru luptele cu taurii erau transformate în închisori. Clica lui Franco, în slujba imperialismului a început o largă vînzare a bogăţiilor naţionale ale Spaniei către monopolurile străine. Aşa au ajuns masele populare din Spania la o sărăcie cruntă.

Împotriva lui Franco şi a protectorilor săi monopolurile imperialiste, masele populare conduse de Partidul Comunist din Spania continuă lupta lor dîrză. În ultimul timp însă teroarea împotriva luptătorilor democraţi s-a înăsprit şi mai mult. Cu ocazia grevei naţionale paşnice, de protest împotriva dictaturii lui Franco, desfăşurată la 18 iulie a.c., numai la Madrid au fost arestaţi 500 patrioţi spanioli. Printre ei se află şi Simon Sanchez Montero, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Spania, vechi luptător revoluţionar cunoscut şi iubit de oamenii muncii din Spania. Ei au fost învinuiţi de „rebeliune militară" şi de aceea viaţa li se află în primejdie. În apărarea lor se ridică însă tot mai hotărît glasul de protest al oamenilor muncii din ţara noastră şi-al oamenilor cinstiţi din lumea întreagă care cer să se înceteze prigoana împotriva lui Simon Sanchez Montero şi a celorlalţi luptători democraţi spanioli, să se pună capăt înscenării unor procese monstruoase în faţa tribunalelor militare, iar procesul lor să fie deferit tribunalelor civile.

GH. ANGELESCU

tehnice · reportaj · reportaj · Ştiri · informaţii · noutăţi · tehnice · reportaj

Ştiinţa

Corabia zburătoare a zilelor noastre

Nu de mult, la Moscova a avut loc cea de-a 52-a conferinţă generală a Federaţiei Internaţionale de Aviaţie. Au fost prezenţi aici constructori ai avioanelor englezeşti, ai celor americane, şi franceze dar în fruntea tuturor au fost recunoscuţi constructori sovietici. Aici, constructorul de avioane sovietic A.N. Tupolev, laureat al premiului Lenin, a primit medalia de aur — cea mai înaltă distincţie a Federaţiei Internaţionale de Aviaţie.

La această conferinţă au fost remarcate, o dată mai mult, calităţile excepţionale ale celor două tipuri de avioane sovietice, despre care desigur că aţi auzit cu toţii: „TU-104" şi „TU-114", creaţii ale vestitului conducător A. N. Tupolev.

Să vedem acum mai pe larg care sînt calităţile celei mai moderne corăbii zburătoare din zilele noastre, „TU-114"... Să ne închipuim că ne aflăm pe unul din marile aerodromuri care găzduieşte uriaşa navă aeriană de o viteză uluitoare „TU-114". Te apropii şi, privind-o doar, te impresionează imensitatea, te cucereşte înfăţişarea armonioasă a liniilor, ce îi dau suplete şi grandoare.

Avionul „TU-114" are patru motoare cu elice, activate de turbine. Puterea lor este aproape de două ori mai mare decît puterea motoarelor străine de construcţie asemănătoare, iar viteza cu care străbate văzduhul, este de 900 km pe oră!

Priveşte... în faţa ta, o scară de peste patru metri! O urci şi intri într-un vestibul: la stînga — uşa ce duce în cabina pilotului, la dreapta — intrarea în primul salon de călători, în care se găsesc 41 de fotolii. Dincolo de acest salon se află salonul-restaurant. Aci, în jurul unor măsuţe elegante, ce are fiecare cîte o lampă de masă, se află fotolii moi, confortabile. Mai departe este bufetul. In sala bufetului ce străluceşte în email alb şi nichel, nu există nici o instalaţie pentru pregătirea mîncărurilor. Bucătăria se află la etajul de jos, de unde sînt aduse repede şi fără zgomot cu ascensoare speciale. Nu lipseşte nici cabina celor mai pretenţioşi călători — copiii mici. Se află apoi saloane de dormit cu cîte 12 paturi. Şi iată ultimul salon cu... 54 de locuri! Dincolo de el, un vestibul cu garderobă şi camere de toaletă. La etajul de jos al avionului sînt situate încăperi pentru bagaje şi încărcătură.

Avionul „TU-114" este construit pentru transportul a 170 de călători. In zborurile pe distanţe mari, în raidurile intercontinentale, de exemplu de la Moscova la New-York, Rangoon, Pekin, Tokio, pe bordul avionului se primesc 120 de călători, iar în zborurile pe liniile aeriene mai scurte, care leagă, de pildă Moscova cu staţiunile climaterice de pe malul Mării Negre, avionul poate să transporte 220 de persoane.

Uriaşa navă de pasageri este deservită în timpul zborului de zece oameni. Dintre ei, în cabina pilotului, înzestrată cu aparatură complicată electronică, radiotehnică şi navigaţie, se află doi aviatori, un pilot, un inginer de bord şi un radist.

Cabinele echipajului şi ale călătorilor sînt bine etanşate, iar căptuşirea pereţilor avionului cu vată din capron, asigură o bună izolaţie contra zgomotului motoarelor. Instalaţii speciale reglează temperatura şi umiditatea aerului. In timpul zborului, în cabinele şi saloanele avionului se întreţin în permanenţă condiţiile atmosferice şi de temperatură apropiate cu cele de pe pămînt, independent de presiunea atmosferică şi temperatura din exterior. Temperatura aerului din cabine este reglată automat între 16°—26°C. Călătorii primesc în permanenţă aer proaspăt şi curat. Pentru o mai mare siguranţă a zborurilor de noapte şi în timpul ceţii, în partea din faţă a fuselajului este prevăzută o instalaţie care previne posibilitatea de ciocnire cu un alt avion sau apropierea avionului de norii de furtună.

Avionul „TU-114" este înzestrat cu aparatură ultramodernă de radio, ce asigură o legătură permanentă a echipajului cu staţiile de pe pămînt şi cu alte nave aeriene.

Rod al unei tehnici înaintate puse în slujba omului, această grandioasă navă aeriană şi-a cîştigat admiraţia în întreaga lume.

Cît trăieşte fiecare?

ORE; ZILE.
Insectele efemere — 1 zi.
Ameba 1—2 zile

10—30 ANI
Cîinele
Broasca
Vaca
Lipitoarea

30—50 ANI
Broasca rîioasă
Struţul
Şarpele cobra
Calul

50—80 ANI
Vulturul
Balena
Somnul
Ţiparul (în captivitate).

100 ANI
Elefantul (în captivitate).
Papagalul
Gîscanul.
Corbul

200—300 ANI
Ştiuca
Crocodilul
Broasca ţestoasă

4.000 ANI ŞI MAI MULT
Secvoia — 4.000 ani
Baobabul — 5.000 ani
Macroţamia Australiană — 12.000 ani.

ELECTRONICA ŞI MEDICINA

Cinematografia Roëntgen

Îmbinarea radioscopiei cu o filmare rapidă poate să folosească la stabilirea diagnosticului multor boli şi anumitor tratamente. Dar multă vreme încercările de a se crea aparatura necesară au rămas fără rezultat. Iată însă că oamenii de ştiinţă sovietici au izbutit. Aparatul are un transformator optic electronic şi o cameră de filmare special cuplată cu aparatul de radioscopie. Filmarea se face cu o viteză de 24 pînă la 50 imagini pe secundă chiar şi la lumina zilei. Încă de la începutul aplicării roëntgencinematografiei, în medicină s-au obţinut importante succese. În prezent, specialiştii studiază felul în care se poate aplica această metodă la cît mai multe şi diferite boli.

„Cîntecul de leagăn"

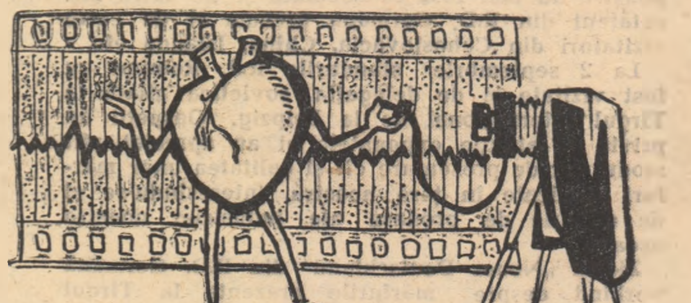

De mii de ani mamele îşi leagănă copiii murmurîndu-le cîntece de leagăn. Dar nu despre un asemenea cîntec este vorba aici. Oamenii de ştiinţă au aflat „secretul" cîntecului de leagăn care are un efect adormitor şi au creat cu ajutorul electronicii un aparat numit electrosomn. Asta nu înseamnă nicidecum că trebuie înlăturate cîntecele de leagăn care au farmecele lor. Dar pentru bolnavi această invenţie este o adevărată minune a tehnicii. Gîndiţi-vă numai ce înseamnă să ai un somn adînc în timpul unei operaţii, să nu simţi suferinţele la care ai fi supus altfel!

„Electrosomnul" este un aparat mai mic decît un fier de călcat, şi cu o greutate de 600 gr. Electrozii legaţi de aparat se aplică pe capul bolnavului sau al unui om foarte obosit şi acesta cade într-un somn adînc, odihnitor.

„Zîmbiţi vă rog"

Este un îndemn care-l prinde de minune pe un fotograf, desigur. Închipuiţi-vă însă că îşi poate spune acelaşi lucru chiar inima, şi asta cînd se fotografiază singură. Poate vă întrebaţi: cum de este posibil? Răspunsul îl dă noua ştiinţă a electronicii cu ajutorul căreia specialiştii construiesc nenumărate, felurite maşini şi aparate „inteligente". Iată, de pildă, aparatul despre care este vorba. Cu ajutorul unor electrozi aplicaţi pe pieptul şi pe mîinile bolnavului, sînt prinşi biocurenţii inimii. Aceştia dau semnalul, apoi un dispozitiv închide aparatul Roëntgen. Astfel inima se fotografiază singură, lucru foarte important atunci cînd medicul are nevoie de o radiografie a inimii într-un moment riguros determinat. Acesta, măsurîndu-se cu fracţiuni mici de secundă, nici medicul radiolog nu-l poate surprinde.

ŞTIAŢI CĂ?

- ...în oraşul Şanhai, a fost creată o instalaţie medicală, care pentru prima oară în lume foloseşte nemijlocit razele solare? Ea se compune dintr-un reflector şi o cabină în care pacientul este supus tratamentului cu razele soarelui.

- ...de curînd a fost construit în R. D. Germană un radiotelescop uriaş? Oglinda lui de formă parabolică, o adevărată fereastră spre Univers, are un diametru de 36 m. Cu ajutorul acestui radiotelescop se cercetează radiaţiile din cosmos.

- ...sărbătorirea „Zilei timpului" la Tokio a adus o surpriză pentru locuitorii oraşului: un ceasornic cu totul deosebit. S-ar putea numi chiar „ceasornicul parfumat". Şi iată de ce: în locul cifrelor, pe cadranul ceasornicului sînt 24 de beţişoare fiecare avînd o anumită aromă. Beţişoarele se aprind pe rînd şi ard fiecare, timp de 60 minute răspîndind parfumul unei flori. Astfel, la amiază, în jurul ceasului te simţi ca într-o grădină de iasomie, la ora 15 pe o alee cu trandafiri şi aşa mai departe. Aşadar după parfum sau gradul de ardere al beţişorului puteţi afla ora, bineînţeles în cazul cînd nu suferiţi de guturai.

PROIECTE TEHNICE ULUITOARE

Barajul Asia-America

Cu trei ani în urmă, inginerul sovietic Alexandr Markin a elaborat un plan gigantic de transformare a naturii. Prin realizarea acestui proiect, clima arctică a unor teritorii imense din nordul Europei, Siberia de nord şi America de Nord, s-ar schimba radical. In locul gheţurilor „veşnice" ar apare pe întinderi aproape nesfîrşite ogoare îmbelşugate şi grădini roditoare.

Cum ar putea fi realizată această adevărată minune a tehnicii? Cercetaţi o clipă harta şi veţi rămîne surprinşi cît de mică este în unele locuri distanţa între Asia şi America. Cele două mari continente sînt separate la strîmtoarea Behring doar prin 85 de kilometri! Inginerul Markin a propus ca aici, în strîmtoarea Behring, să fie construit un baraj care să oprească scurgerea naturală a apelor reci din Oceanul Ingheţat de Nord, spre Oceanul Pacific. In plus, staţii gigantice de pompare ar urma să creeze un curent neîntrerupt de apă caldă al Pacificului spre Oceanul Ingheţat. In acest fel s-ar produce... dezgheţarea regiunilor arctice.

Un tunel... plutitor

Au trecut doar trei ani de la publicarea acestui plan şi iată că un alt proiect al unor oameni de ştiinţă sovietici propune construirea în strîmtoarea Behring a unui tunel plutitor între Asia şi America. Printr-un asemenea tunel ar putea circula cu cea mai mare uşurinţă, în ambele sensuri, un număr uriaş de trenuri şi autovehicule de orice tip.

De ce a fost adoptată tocmai soluţia unui tunel plutitor? Tunelul nu ar putea fi construit direct pe fundul mării din cauza reliefului submarin extrem de variat. Din această cauză s-a ajuns la ideea unui tunel original care ar urma să plutească la vreo 20 de metri adîncime şi să fie ancorat, de blocuri uriaşe de beton de pe fundul mării, prin cabluri de oţel foarte groase.

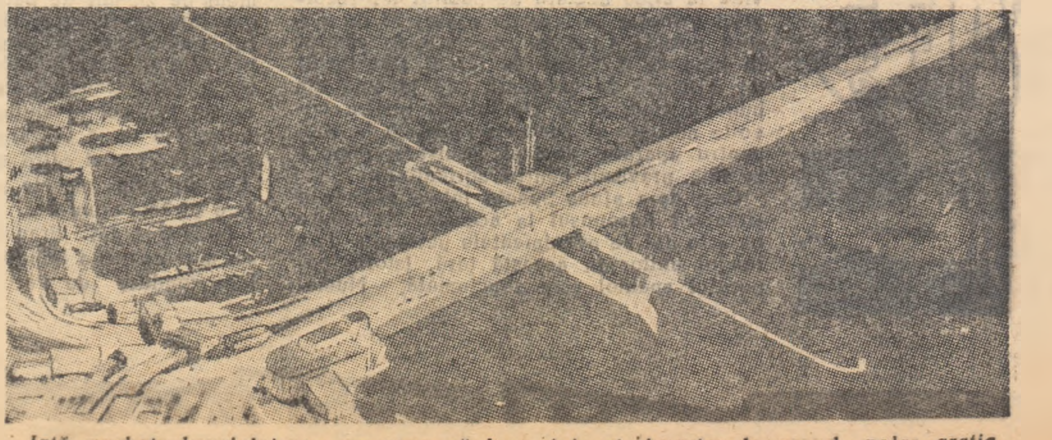
Tunelul ar urma să fie construit dintr-o ţeavă uriaşă de beton armat.

Se înţelege că partea cea mai dificilă a proiectului o constituie montarea acestei ţevi sub valuri. Dar şi această problemă a fost rezolvată cu succes de oamenii de ştiinţă. In cazul realizării tunelului ar putea fi folosite ţevi lungi de cîte 30 m, care ar putea fi îmbinate sub apă, la locul respectiv, prin sudură cu înaltă frecvenţă. In acest fel tunelul s-ar întinde ca un uriaş şarpe marin, de la un continent la celălalt.

*

Totul este deocamdată un simplu proiect. Dar s-ar putea să nu fie prea îndepărtată ziua în care să ne urcăm la Moscova într-un vagon cu paturi al unui tren rapid şi să nu mai părăsim trenul pînă la San-Francisco. Totul depinde doar de pacea şi înţelegerea între popoare.

Ing. ION SUCEVEANU

Iată macheta barajului care ar urma să lege Asia şi America la cercul polar arctic.

Categoria A la fotbal

Surprizele n-au lipsit nici în cea de a treia etapă a categoriei A la fotbal. Astfel Farul Constanța a devenit lider al clasamentului, iar echipa campioană Petrolul Ploești a ajuns pe locul 10. Iată acum rezultatele celei de a III-a etape a categoriei A la fotbal :

★

Petrolul—Dinamo Bacău :1—3 (1-1). Astfel s-a încheiat sîmbătă meciul de fotbal dintre Petrolul Ploești și Dinamo Bacău. Și de astă dată, campionii au fost învinși pe propriul lor teren.

Dinamo Bacău a jucat bine oferind celor 12.000 de spectatori un spectacol fotbalistic de bună calitate. Golurile au fost marcate de Publik (Dinamo Bacău) minutul 37 și 85 și de Filip în minutul 77.

Unicul gol al ploeștenilor a fost marcat în minutul 42 de Dridea.

★

Dinamo București—C.C.A. : 2—1 (0-0). Joc așteptat cu mult interes de cei 80.000 de spectatori de pe stadionul 23 August din Capitala — dar care a fost de slaba factură tehnică și sportivă. De ambele parți s-au produs manifestări nesportive care cer a fi sancționate de forurile superioare. Golurile partidei au fost marcate in repriza a doua a meciului de Nunweiller (Dinamo București) în minutul 79 și de Raski (C.C.A.) în minutul 86. Cu cîteva minute înainte de terminarea partidei, la un corner executat de Varga, Nunweiller introduce fulgerător mingea în poarta lui Voinescu. Astfel se termină meciul.

★

Progresul—Rapid 0—2 (0-2). Meciul s-a jucat în deschidere la partida Dinamo București — C.C.A. Victoria a revenit rapidiștilor prin golurile marcate în minutul 39 de Georgescu și Caricaș în proprie poartă în primul minut al celei de a doua reprize. Meciul a fost în general slab, fără faze de calitate.

★

Jiul—Minerul — 1—0 (0-0) A fost un joc interesant, de un bun nivel tehnic care a mulțumit pe cei 10.000 de spectatori. Golul victoriei a fost marcat în repriza a II-a, în minutul 64 de Cosmoc.

★

Farul—Știința 3—2 (1-1). A fost un joc dinamic, cu faze care s-au succedat rapid de la o poartă la alta. Cei 30.000 de spectatori au aplaudat victoria meritată a Farului. Golurile au fost marcate de Nedelcu (Știința Cluj) în minutul 21, de Olaru (Farul) în minutul 26. Scorul devine 1—1. In minutul 60 Ivansuc trage de la 30 m. și scorul devine 2—1 pentru Știința Cluj. In minutul 67 este rîndul jucătorului de la Farul, Olaru, să majoreze scorul. Tot Olaru este acela care în minutul 72 ridică scorul la 3—2 pentru Farul Constanța. Astfel se încheie jocul.

★

Steagul Roșu—U.T.A. 2—2 (1-1). Un rezultat care arată just situația de pe teren.

CLASAMENTUL DUPA ETAPA DIN 6 SEPTEMBRIE

1. Farul	3	2	1	0	5 : 3	5
2. C.C.A.	3	2	0	1	5 : 3	4
3. Dinamo Bacău	3	1	2	0	5 : 3	4
4. Rapid	3	1	1	0	2 : 0	3
5. Știința	3	1	1	1	5 : 5	3
6. Dinamo Buc.	3	1	1	1	3 : 3	3
7. Steagul roșu	3	0	3	0	5 : 5	3
8. Jiul	3	1	1	1	2 : 3	3
9. U.T.A.	2	0	2	0	3 : 3	2
10. Petrolul	3	1	0	2	5 : 7	2
11. Minerul	3	0	2	1	1 : 2	2
12. Progresul	3	0	0	3	2 : 6	0

ETAPA VIITOARE — 13 SEPTEMBRIE

LUPENI : Minerul — Rapid
BACAU : Dinamo — Jiul
BUCUREȘTI : C.C.A.—Farul
ARAD : U.T.A. — Dinamo București
BUCUREȘTI : Progresul — Steagul roșu.

PRIETENI

In mulțimea participanților la Spartachiada pionierilor și școlarilor și la Spartachiada tineretului, am cunoscut doi prieteni nedespărțiți : tinărul Ion Cirlan, strungar la Uzinele „Metalurgice de Utilaj Petrolifer" din Bacău și pionierul Paraschiv Dominic de la Școala medie nr. 2 din același oraș. La întrecerile sportive din București au venit amindoi „antrenorul" și „elevul", pentru a-și reprezenta regiunea. Ei au concurat la aceeași probă : săritura in lungime.

Cind avea concurs Dominic, prietenul său, utemistul Ion Cirlan, era lingă el, încurajindu-l.

– Să pornești sigur – il sfătuiește el – cu pași măsurați ! Bați tare și sari. Nici o mișcare in plus...

Concurenții se pregăteau și, pe rind executau săritura. A venit rindul lui Dominic Privirea antrenorului ii dă curaj...

– Bravo, Dominic ! Bine, foarte bine !

Pionierul Dominic Paraschiv din regiunea Bacău, a sărit 5,36 m. Cel mai bun rezultat. Sint bucuroși amindoi. Au și de ce. Dominic s-a clasat pe locul I la săritura in lungime, categoria a III-a.

Pionierul Petre Tudor din București antrenîndu-se la săritura în înălțime. Cine știe? Poate peste cîțiva ani va participa și el la unul din concursurile mondiale.

Campioni mondiali universitari romîni

Ediția 1959 la Jocurile Mondiale Universitare, care s-a ținut la Torino (Italia), a luat sfîrșit.

La ultimele reuniuni ale concursului de atletism, sportivii romîni au repurtat două victorii foarte frumoase. Săritorii noștri în înălțime, Iolanda Balaș și Cornel Porumb au devenit campioni mondiali universitari. — Cornel Porumb, intrat în concurs la 1,80, conduce în permanență întrecerea celor 12 săritori pînă la 2,01 m cînd trece înălțimea la a doua încercare. Iolanda Balaș începe concursul la 1,65 și rămîne singură la 1,80 înălțime pe care o trece chiar de la prima încercare. Ea cucerește astfel pentru a doua oară consecutiv titlul de campioană mondială universitară.

Ieri la Viena

În cadrul primului tur al Cupei campionilor europeni, ieri după-amiază la Viena a avut loc întîlnirea între echipele Petrolul-Ploești și Weiner S.K. — Amănuntele despre acest joc le veți găsi în numărul viitor.

Noua echipă

Pînă va începe școala mai sînt cîteva zile dar pe pionierii din orașul Săcele, regiunea Stalin, de la Școala medie nr. 1, îi găsești aproape zilnic, ba desenînd lozinci, ba făcînd curățenie, ba lucrînd la terenul de sport.

Și de data aceasta sînt cu toții la școală. S-au adunat în curte. Este vorba despre meciurile programate la începutul anului școlar cu cei de la Școala nr. 5 și 6. Anul trecut, echipa lor de fotbal ieșise campioană pe raion.

— Dacă nu începem antrenamentele din timp, o să pierdem și ne facem de rîs, spuneau unii.

— Să începem, dar cu cine ? Ghiță Ion, Doru, Iorgu, au terminat clasa a VII-a, ei erau buni jucători.

— Mai sînt și alții dintr-a V-a și a VI-a care joacă bine, uite, Grigore, Florin...

— Da ! Și mai sînt ; Nicu dintr-a VI-a, Costel dintr-a VII-a...

— Vedeți ? Sînt mulți care pot lua locul celor plecați. Dar pe care să-i alegem ? zise căpitanul echipei.

— Să facem două echipe, să jucăm un meci și cei mai buni să rămînă în echipa noastră.

Meciul este foarte disputat. Cu toții vor să joace „grozav". Cîte unul ține mai mult decît trebuie mingea, vrea să meargă doar el cu ea la poartă, și-o pierde. Alții, cu mult spirit de echipă, creiază faze frumoase și... înscriu.

Fetele din echipa de handbal și volei sînt de față. Susțin cînd o echipă, cînd pe cealaltă, după felul cum joacă.

— Bravo, Florine !

— Trage, Emil !

— Uraa ! Gol !

Costel a „mers" bine, de asemenea Nicu, care a marcat, și Ștefan...

— Ei, acum, cu noua echipă, putem să ne întrecem cu cei de la Școala 5 și 6, spune cu încredere un jucător.

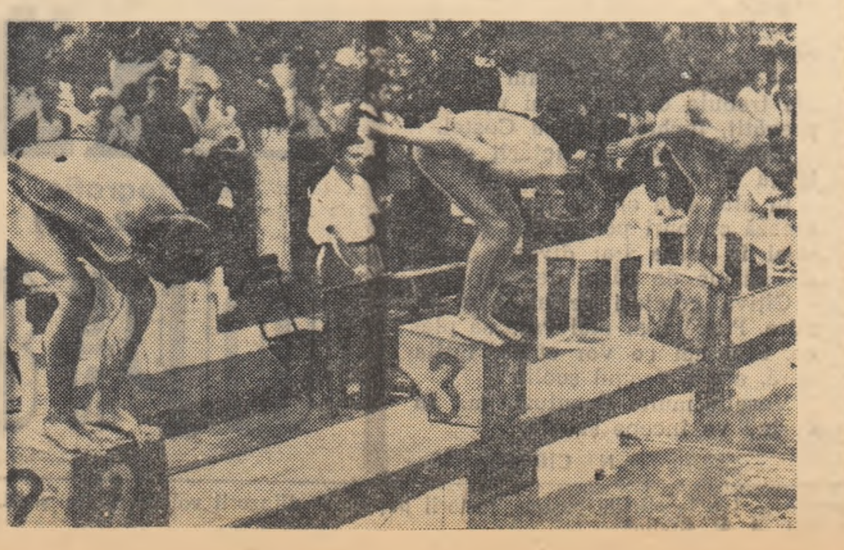
— Nu însă mai înainte de a ne antrena serios, încheie căpitanul echipei.

E. TOFAN

In curînd Jocurile Balcanice

Nu peste mult timp Bucureștiul va găzdui întrecerile din cadrul celei de-a XVIII-a ediții a Jocurilor Balcanice. În vederea acestor întreceri, sportivii noștri se pregătesc intens. Astfel, duminică dimineața, la Poiana Stalin în cadrul unui concurs au participat și o serie dintre atleții noștri fruntași. Printre alte rezultate frumoase s-a stabilit și un nou record republican : Lia Manoliu în proba de aruncare a discului a obținut performanța de 47,83 m. Vechiul record în această probă la senioare îi aparținea din 1958 cu 47,28 m.

Start în proba de 100 m. liber junioare I — la campionatele școlare de natație

Din istoria Jocurilor Olimpice

Mulți dintre voi, știți că Jocurile Olimpice au o foarte veche tradiție. De fapt — foarte veche — e puțin spus, dacă ne gîndim că aceste jocuri vor împlini în 1960 nu mai puțin de 2736 de ani de existență.

După mitologia greacă, ele au fost înființate de eroul legendar Heracles. După ce l-a învins pe regele la care el a fost slugă, de bucurie, s-a întrecut cu cei patru frați ai săi. Fiind deci cu toții cinci participanți, întrecerile au început să se țină din cinci în cinci ani și durau cinci zile. Este interesant că la Jocurile Olimpice se cunoștea un singur cîștigător : locurile 2 și 3 nu erau locuri cîștigătoare.

Cinstea participării la aceste jocuri se poate vedea și din faptul că la ele au participat oameni celebri ca : Platon, Hesiod, Euripide, Diogene, Demostene și chiar Nero — împăratul roman.

Cea mai scurtă distanță de alergare la grecii antici era de 192,27 m (1 stadiu) iar cea mai lungă 46.145 m (24 stadii).

Și acum iată edițiile moderne ale Jocurilor Olimpice : 1896—Atena ; 1900—Paris ; 1904—St. Louis ; 1908—Londra ; 1912—Stockholm ; 1920—Anvers ; 1924—Paris ; 1928—Amsterdam ; 1932—Los Angelos ; 1936—Berlin ; 1948—Londra ; 1952—Helsinki ; 1956—Melbourne și un joc median în 1906 la Atena.

Sfîrşit de vacanţă

Adie toamnă... Unghi de berze trece,
în funigei se plimbă toamna rece.
Băturăm ţara, urmă lîngă urmă,
vacanţa, ca o zi-n amurg, se curmă.
Şi vara toată-am colindat prin zare
cu paşii mici, spre munte şi spre mare,
şi-am mai crscut, cu-n deget sau c-o schioapă,
chemaţi de soare, înălţaţi de apă.
Azi, paşii răsfiraţi pe dragi meleaguri
şi-ntorc spre şcoală lungile şiraguri
şi, ca într-un desen pe albul colii,
se rup mărgelele la poarta şcolii.

...Copiii-s trişti şi veseli, se-nţelege...
Pe sticla zării unghi de berze trece.

GH. D. VASILE

Gînduri de şcolar

(SURIOAREI MELE — LENUŢA)

Vîntul, oare, în ce clasă
Cheamă toamna, iar şcolar,
Peste cîmpuri de mătasă
Risipind frunzişuri tari?

Ea, de fiecare dată
Tot mai nouă şi mai nouă,
Umple podul cu bucate
Si cu bucurii ne plouă.

Deci ca toamna-aş vrea şi eu
Şcoala, viaţa tot mai plină,
An de an, din cărţi, mereu
S-adun faguri de lumină.

AL. I. ZAINESCU

Pictorii

Inceputul lui august. La Casa pionierilor din Brăila, intr-o încăpere a cercului de pictură, e o adevărată expoziţie. Se înfăţişează privirii aspecte diverse din viaţa oraşului, din împrejurimile lui, ori pur şi simplu din activitatea cercului. In încăpere, numai profesoara de desen, contemplînd schiţele pentru o lucrare cu subiectul de la Uzinele „Progresul".

Peste cîtva timp uşa se deschide cu timiditate şi apare un băiat scund şi slăbuţ, cu ochii cercetători şi foarte vii. Mîinile, puţin pătate de culori, trădau ceva. Anume, că băiatul mai lucrase în ziua aceea la vreun desen care poate se găseşte în mapa de sub braţ.

Dar de ce venise? Intîi, ca să arate profesoarei ultimele lui schiţe realizate în balta Brăilei şi la Uzinele „Progresul", şi-n al doilea rînd, să se intîlnească aici cu prietenul său Grecu Ştefan de la Şcoala nr. 10, ca împreună să meargă... tot la „Progresul".

Au plănuit amîndoi să realizeze, în colaborare, mai multe lucrări din viaţa uzinei. Mitrea Emilian — căci aşa se recomandase — din clasa a VI-a a Şcolii de 7 ani nr. 10, a terminat cîteva desene inspirate din cele observate de el în secţia unde lucrează tatăl său. Ceea ce se remarcă în lucrările proprii ca şi în cele ale prietenului său, Grecu Ştefan, este impresia de energie şi hotărîre care se degajă din chipurile de muncitori aplecaţi asupra strungului sau care discută între ei. Cea mai frumoasă realizare a lui Grecu Ştefan e intitulată: „Doi muncitori la strung". Cîte zile i-au trebuit ca să-i observe bine pe muncitorii de la „Progresul" cu care s-a împrietenit pînă la urmă! Şi cîte retuşări n-a făcut! Asta cu ajutorul muncitorilor care îi făceau observaţii dintre cele mai subtile.

Acum iată-i iarăşi la un loc: Mitrea Emilian şi Grecu Ştefan. Amîndoi sînt nerăbdători, fiindcă trebuie să dea gata o lucrare reprezentînd cîţiva fruntaşi în muncă, inovatori, care discută despre o nouă inovaţie.

Cei doi băieţi au plecat. Pe faţa profesoarei se citea mîndria şi mulţumirea că datorită şi ei aceşti pionieri au dezlegat unele taine ale picturii şi au realizat lucrări frumoase.

N. UNGUREANU

Grăuntele

Astăzi un grăunte, mîine un grăunte,
De-i pui laolaltă poţi să faci un munte.
Dar din doiuri, treiuri, oricît timp ar trece
Nu poţi laolaltă să faci nota zece.

FLORIN IORDACHESCU

Unor pionieri care în tabăra de la Buşteni s-au întrecut in ascensiuni pe Bucegi

La-ntrecerea-n excursii alpiniste
Intîiu-ai fost pe vîrfuri argintii.
Noi îţi urăm de la-nceputul şcolii
Şi-ntîiul la sfîrşit de an să fii.

★

Nu-i nimic că-n vară, (ştii?),
Ce-l din coadă-ai fost pe munte:
Străduieşte-te măcar
La-nvăţat să fii în frunte.

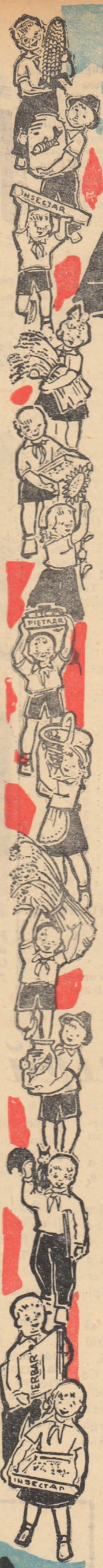
Ş. CORNELIU

Greierele şi furnica

Intr-o zi, chiar ieri adică,
La vecina sa furnică,
Greierul — cu desperare —
A venit, cerînd mîncare.
— Vezi? In vizită sînt iar...
Dă-mi un pumn de grîu măcar.
— N-am! — Ba nu vrei tu să-mi dai;
Ştiu din fabulă că ai.
— Hei, cînd fabula s-a scris
Da. trăiam ca-n paradis.
Pe atunci aveam: acum
N-am găsit un bob pe drum.
— Cum? De ce? — Că pionierii
Le-au strîns toate-n timpul verii.

FLORIN IORDACHESCU

Nina Cassian

Şcolăriţa

Eu, şcolăriţa care-am fost odată,
mă uit la voi – şi vă invidiez,
nu doar că-aveţi în faţă viaţa toată
ci, mai ales, că-aveţi un rost şi-un crez.

Caiete-am cumpărat şi eu, albastre,
şi cărţi, la început de an şcolar.
Dar nu sorbeam lumina vieţii voastre
şi-nvăţătura-avea un gust amar.

Eu, şcolăriţa-n şorţ de stambă, vechi,
priveam cu teamă şcoala, cenuşia.
Cu şuierat de bombe în urechi
îmi alerga pe străzi copilăria.

De-aceea, azi, sub cerul păcii, blînd,
pe care arde-o stea înflăcărată,
cu ochii umezi vă privesc crescînd
eu, şcolăriţa care-am fost odată.

Ioana Zamfir

La şcoală

Văzduhul s-a răcit. Miroase-a toamnă.
Trec grupuri de şcolari spre şcoala nouă.
Aleargă veseli adunînd castane
Şi prea puţin le pasă dacă plouă...

Aduc cu ei, din soarele vacanţei,
In şcoala nouă vară aurie,
Al apelor tumult, glas de trompete
Şi mirosul de pîine din cîmpie.

In geamuri înfloresc cravate roşii,
De viaţă-i plină şcoala dintr-o dată.
Pe săli timidă-auzi o sonerie
Iar tabla neagră e cu alb brodată.

Nu mai răsună a pustiu clădirea.
Azi au venit la şcoală pionierii
Şi au adus cu ei copilăria
Şi în obraji toţi trandafirii verii...

Intîmpină noul an şcolar

Sfîrşit de august. Pe strada Alexandru I. Cuza din Brăila, trece un grup de pionieri. Cine-i vede are impresia că au început cursurile. Nu trece multă vreme şi de la Şcoala nr. 7 se disting melodii. Apoi, se aude un glas, prefăcut sever: „Nu ştiţi bine notele!" după care melodiile se aud iarăşi, mai clare.

Cea care le face o asemenea observaţie este, pe semne, dirijoarea corului.

Dar despre ce cor e vorba? Simplu. La şcoala amintită au început pregătirile pentru deschiderea festivă a cursurilor. Vasiliu Dorina, Păltineanu Paula şi Bratosin Maria, s-au înţeles să se întîlnească la şcoală pentru a învăţa cîntece noi.

Toţi sînt nemaipomenit de veseli şi de entuziaşti. Au fost în tabere, s-au întîlnit cu comunişti, au făcut noi cunoştinţe şi acum, cu forţe sporite de zilele vacanţei care se va sfîrşi nu peste multă vreme, aşteaptă cu nerăbdare să ia, din nou, loc în bănci.

In altă sală membrii brigăzii artistice, printre care Simulescu Rodica, Dima Ion, Manea Costel, discută între ei despre o piesă. Ce piesă trebuie să aleagă? Toţi îşi dau cu părerea.

— Eu zic să luăm ceva din Caragiale...

— E prea greu pentru noi. Altceva.

— Iar eu zic să lăsăm gluma. Ne trebuie o piesă mai uşor de pregătit, încheie Manea Costel.

Pînă la urmă au hotărît să aleagă o piesă scurtă.

In altă sală cîteva pioniere lucrează cadouri pentru cei ce vor veni în clasa I-a: diverse jucării, semne de cărţi, desene.

Cîţiva copilaşi se uită cu uimire. Parcă n-ar mai vrea să plece. Sînt cei ce vor călca, întîia oară, acum, pragul şcolii.

Veselie multă şi entuziasm. In curînd va începe şcoala.

N. CIREŞEANU

Aritmogrif

A

12	13	4	12	11	1	4	6	5	9	6
		14	16	15	2	1	2	13		
		12	6	15	3	4	5	11		
		11	16	12	4	6	3	6		
			12	11	5	11	17			
	1	9	16	1	6	18	9	15	1	
		4	5	6	5	9	12	9		
17	2	11	3	9	7	5	9	11	9	5
		16	1	11	8	2	5	11		
		17	9	5	9	12	8	11		
				4	10	11				
			18	9	11	2	13			

B

Inlocuind cifrele cu litere veţi obţine de la A la B numele celui mai mare poet romîn contemporan, iar pe orizontale, cîteva titluri ale poeziilor sale.

Criptografie la-nceput de an şcolar (6,7,5,2,4)

Monoverb agricol (3-7)

Criptografie (2,2,3,2,6,4)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel: 17 60 10; 17 61 00 Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"